

UN ESEMPLAR

50 BANI

A bonamentul se face :

In Bucureşti la administrațieea dia-
rului; érà în districte prin biourile
postał și prin corespondenți autorisați,
trimisend totuș-o dată și banii. — Seriso-
riile nefrancate nu se primesc.

Pentru streinătate se adaugă portul.

APARE IN FIE-CARE DUMINECA**ADMINISTRAȚIUNEÀ IN PASAGIUL ROMAN No. 1.**

ABONAMENTELE SE FAC CU No. 1, 13, 26 și 39.

Prețul abonamentului este :**IN CAPITALĂ**

Pe anu	28 lei nouă
Pe 6 luni	14 "
Pe 3 luni	7 "

IN DISTRICTE

Pe anu	32 lei nouă
Pe 6 luni	16 "
Pe 3 luni	8 "

VIATA NOASTRA SOCIALA

DE ERI și DE ADI.

S'a dusu tienita viață, s'a inimei iubire
S'a dus lumea virtuosă și traiul cumpetat,
S'a dus și toți bătrâni le pare o uimire,
Privind halul în care cu toții ne-am schimbat.

Ce timpuri, ce moravuri, ce dile liniștite,
Ce mare fericire patriarcalul traiu!

Și câtă svânturare, ce lucruri necinstitute,
In lumea cea modernă, al Jadurilor Raiu!

Căci unde mai vedî astăzi temeiul unei case,
Ca fata și flăcăul, la timpu și potrivită,
Să intre 'n căsnicie, și serpi ca să-i lase
In pace și iubire, în Raiu, neispitiș!

Și unde mai vedî încă acea virtute rară,
Ca soțul și cu sóta să stea ne-induplașă,
La'l aurului sunetă, a diayolului ghiară,
Ce pune și restornă pe regi și impărați.

Ce vremuri norocite erau mai altă-dată,
Ce dragoste în lume, ce bun prieteșugă,
Și cum ansași natura se pare ați schimbată,
Privind atâtea rele. ș'atâta vicleșugă!

Atunci vedeați femeea că-și călă d'a sa casă,
Bărbatul de femeă și ambii de copii,
Și casa era casă, și mésa era mésa,
Er nu cum să văd astăzi familiu cu chirii.

Bărbatul mergea însoți în târg de diminetă,
Cu coșnița c'o slugă, și singură târguaia :
Și carne, și legume, și pâne, și verdetă,
Și astăzi servitorul atunci nu'l pungua.

Femeea sta acasă, la cuhnie, la cămară,
Și dânsa tăia carnea și vatramă priegheea,
Eră ați asemenei lucru se crede ca ocară,
Căci n'are cine merge spoită la șosea.

La međul dilei tocmai era prânzul cel mare,
Si toți prîndeau d'odată : copii cu părinți;
S'adesea ori și socrăi, și când erau cu stare,
Postea și pe vecinii de trebă și cu minți.

Prânzela era simplă, dar forte mult gustosă,
Si cu înbelșugare, er nu pe sponciu nemțesc;
Nicigrécă nicenemțescă nicislabă nicuntosă,
Bucate potrivite pe gustul Românesc.

N'ainte d'a se pune la mésă, se da țuică
In cesci séu păhărute p'o tavă de argintu,
Si servitorul cinstei era vre-o fată-puică,
Copila cea mai mare cu față dogorindă.

Apoi dedeaú cu apă pe măini și pe obraje,
Si se spălau ca turciu să fie toți curați,
Si toți ii vedî veseli, ca cum n'avéu năcăde,
Tot ómeni de petreceri, de traiu nesaturați.

—De traiu însă d'acela, ce viață 'nveselește,
Dar care nu aduce cu dênsul nică un rău,
Si nică pe om corupe, nică casa risipește,
Cum este astăzi traiul nopturn la Ferestrelă.

Indată după-acesta se aşedaú la mésă,
Si mésa era lungă, pătrată și de lemnă,
In casă 'n vremea erăi și véra 'n viță désă,
Sub boltă în grădină, de 'tăi da burli îndemnă.

În cap ședea bărbatul și 'n lătură rubedenă,
Apoi venéu streinii și tocmai la sfîrșită,
Dădaca cu copii spuind parascovenii,
Se tacă boșidicul, se fișe prânzul tienită.

Eră sóta, biata sótă, ea sta totuș în picere,
Se vădă, se 'ngrijescă de tóte, pe de rost,
Se simtă mosafiri că suntă la o plăcere,
Er nu se dică 'n urmă : Ce prină calic și prost.

Odată puști la mésă rosteau o rugăciune,
Prin gura celui care era celu mai bătrână,
Si toți cu multă cinste, făceaui închinăciune,
De bine cuvântare spre-al cerului stăpână.

Pe mésă staui întinse multimi de međelicuri :
Brânzeturi, lăpturi, unturi, măslini, icre moî,
Şuncă, limbă, caipastrame și vinuri în ibricuri,
Gălbuiu, negru și profiru din teră de la noi.

Indată după medeluri, venea o ciorbă caldă,
De pesce séu potroce, cu gustu cam acrisor,
S'apoï rasol de cegă séu carne de ciolane,
Cu hrén, séu cu muștare tăiate 'n muștișor.

Apoi un fel séu doue, bucate mai plăcute :
O varză acră bine, cu carne și ardei,
Séu ciulama de paseră, în curte chiar crescute,
Mușchiu fript și lapte acru bătut în putineiu.

Pilaf, iaurt de casă, gogoși și baclavale,
Plăcinte și horșafuri de măna gazdei chiar,
Totu felu de pome nuoă, esite trufandale,
Si rupte din grădină, eră nu de la florar.

Si cătă sedea la mésă spunéu toți cătă-o glumă,
Séu povesteaui tot lucruri, istorice, morală,
Si când vréu să se scôle, făcău în mare sumă,
Făritiseli la gazdă, și-urari națională.

Indată după mésă treceaui spre tolănire,
In chioșcuri în grădină și 'n casă în pridvor,
S'aci stănd la cafele, ciubuc și converbire,
Venea și somnul dulce să-i ia incetișor.

Trăgiau la aghiose ca dușii de pe lume,
Si doue și trei césuri și uni și mai mult,
Si se tredeaui d'odată făcând erăși la glume,
Spuind ce fel de vise în somu-le au visat.

Atunci sosea dulceța cu apă fără rece,
Şerbet, peltea și bobe în glastră și chisele,
Și care mai de care căta a se întrece,
Să ia din măna gazdei ornată cu inele.

Spre séră, pe recore, eșiau la preumblare,
Spre rude și prietenii în butești său și pe jos,
Dar se întorcă acasă de vreme spre culcare.
Ei nu umbrau și năptea prin cărciumi și la stos.

Acăsta era viața în vremile trecute,
Şăsia trăiau bătrâni, voini și sănătoși,
Ei nu cum trăim astăzi în vițuri neîntrerupte
Și toți suntem de tineri bătrâni său oșticiști.

Căci adevăr se spunem ce este adăi în teră,
De nu o vastă mare, ocean de depravări,
În valurile căruia ca măine o să pără,
Și Patrie și Rasă prin retele urmări.

Ce este București cu viața ce adăi duce,
De nu Sodoma Nuoă, orașul dievolesc,
În care totă lumea de crimă-o să sapuce,
Inpinsă de corupție și luxul nebunesc.

Ori unde și arunci ochi nu vezi de cătă grădine,
Grădine de coruperi, de sbenghiuri și belji,
Bărbăți dedați la rele, femei Mesaline,
Un haos de desfriuri, de viții și orgii.

Si bău și bău la bere și tot fel de spirituose,
Si fetele și tineri, și soțe și bărbăți,
Si șediu până la dioă cu scopuri ticălose,
Căntându și lăutarii pe Ciusul din Galați.

Alătorea cu Domnă... ce e c' o fată mare,
Se vede o Regină, Masincă, Lubă, Moft,
Si crai le 'npresoră și răd cătă pot mai tare,
Credend că fac și spirit cu capul lor necopt.

Mați colea altă măsă și regulato Domnă,
Cu soțul și copii la bere aşedați,
Si lângă ea un ténér ce umblă d'astă-tomnă...
Si-ți spune din mustață că sunt amoresați.

In fine pretutindeni ori unde sunt grădine,
Stavri, Ghisard său Rașca, Zamfir și Ferestră,
Nu pote lumea bună de crai și pațachine,
Să ea o apă rece citind pe Asmodeu.

Să dus tinența viață să înimești iubire,
Să dus lumea virtuosă și traiul cumpetat,
Să dus și totă bătrâni ne credere în smintire,
Privind halul în care cu totii ne-am schimbat.

M.

MOFTURI POLITICE, SOCIALE SI DE TOT FELUL

Septembra espirată a fost cam stărpa în mofturi și poitice și sociale; și atâtă de stărpa în cătușii diarului de București al D-lui Ulysse de Marsillac, organul tuturor mofturilor politice și sociale, celu care adesea se ocupă și de cele mai acoperite amănunte, spre exemplu: cum era pulpa Domnei X, când să dărătu dănduse Josu din carea la balul cutare; ce felu era jaretiera Domnei Z, când să lăsat să i se vădă în vali-cançanul ce danța cu Domnul N. la soareaoa cutare; cum era sănul Domnei I. când să așa deco'tată la nunta cutare; și... ect, ect, descriind astfelu cândă de Josu și până susu, cândă de susu și până Josu, tote părțile corpului cele mai

delicate, însuși acestu diaru, dicem, n'a putut spicui în septembri acăsta nimicu mai important, nici politicu, nici socialu, ca se întreție pe publicu de cătu următoarele linii pline de jesuitism:

O ceremonie, care înșăjăsă în Biserica „Orientală unu caracteru cu totul particolaru de solemnitate, întrunise Duminica trecută la otelul Plagino puțina lume alăsă care a avut curagiul de a sta în București pe aceste călduri moleștore. Se botesa copitul din urmă al D-lui Plagino. Este unu micu băiatu care a primitu numele de Constantin, forte venerat(?) în România. A fost ținutu în brațe de matușa sa, Doma Plagino, născută Princesa Muruzi. Es'e, fără îndoială, de prisosu a dice, că, într'o casă unde său transmisu tradițiunile celei mai elegante ospitalități, ceremonia de Duminica din urmă, a fostu însoțită de totu luxul ce comportă a cestă serbatore, semi religiosă, semi lumescă: religiosă prin scopul ce are, lumescă prin slendoreea cu care este obiceiul a o înbrăcea.

Intrebăm acum pe toți citorii serioși, ce interesu, ce însemnatate are pentru teră o asemenea nouitate, și ce altu scopu pote se aibă, de cătu acela, ca totă lumea să înțeleagă că D-l Ulysse de Marsillac să a gargarisit cu această ocasiune cu vre-unu pahar de săpanie!

Lasă-te de Asmodi, Domnule de Marsillac, e'o să ne dai de lucru într'o di cu vre-o caricatură, care nu pre o să-ți placă! —

Ca moftu politicu ne dete „Românu“ de eri „nostimul“ răvășelul al d-lui Corlătescu, membru la primăria, către unu altu colegu alu său și pentru care protestam că „Românu“ l'a inserat în colonele săle, pe cătă vreme naturalul său locu era aci, unde lăsi reproducem acumă:

„871, Iunie 26.

„Stimabile domni,

„Infacișatorul acesteia, domnul Nicolae Grigoriu este unul din aceia — după cum cunosc fratele Răduleanu și d-lu Floreșcu — cu care totu-dé-una nă-amu servit la necesități.

„Densul se plângă că i se pretinde ori a da optu napo'eon, său a suferi se vădă dărămată prăvălia sea de măcelăriă, ce o are clădită de zidu, învelită cu feru în piacia Amza, după chiaru biletul municipalității; și — fiind că nu suntu securu déca astă-dă voi pote se viu se ieșă parte în ședință. — Slu recomandu d-vostre și vă rogă faceți totu de a remăne apăratu, căci nu mi se pare justă această impunere, și înă multu ei, déca altu ceva nămă pututu face căt-e acă ce suntem détori recunoștință și de cari pote se mai avem necetitate, celu puținu se nu isbimă într'ēnșii așia de amarică.

„Plăcându-mi a crede că rugăciunea mea va fi satisfăcută și mulțamindu-vă mai dinainte, vă rogă se primiș a mănumi

Alu d-vostre
amicu și soru

„Kopatzek“.

Ce vede înă „Românu“ de anti-legalu și anti-naturalu în acestu biletu, de se cărcă să ia cu densul peste picioru pe agiamii de la

„Pressa“, cari căuta și mai alătă-erii prindicionele unei librării, ce va să dică socialistă? Ore nu este și legalu, și justu și naturalu ca cine-va se fie recunoscător către binefăcătorii săi? Ce altu face d. Corlătescu prin acestu biletu de cătu, în năputință de a face de o cam dată altu ceva, și implinise o datorie de recunoștință către adevărați săi alegori?

Dupe noă reu și fără cale se acașă „Românu“ de casemeni chițibusuri, căci ele său logica loru naturală de a se întreprinde; și multu mai bine ar face „Românu“ să-să astupe gura și să se îngrijescă de petroliul care a săcătă esploiu pe drumul Giurgiului, și nu tomai așa de departe de fabrica comploturilor, de Jilava.

Monitorul oficialu narându acăstă întempiare, adaogă: „Că s'a disputu imediatu o anchetă, în fața locului, asupra acestu accident, „ală cără resultatul se va comunica în deosebit“.

Asceptăm dar cu nerăbdare acestu resultat, ca se ne putem și noi pronunția în cunoașterea de lucru, până la ce punctu suntu streinu de acestu transportu și esplosiune de petrolu, Roșii nostri, cari stați în strânsă legătură cu comunistii din Paris și cu internaționalii din totă lumea.

In fine ca moftu de totu felul, avem de căteva dile luptă crăncenă ce s'a reinceputu cu furia și anul acesta prin diare între cascavale.

Astă-felu citim pe pagina IV mai în totă diarele următorul anunciu:

„Adevăratul căscavalu Azoga. „Lipsescă ideia de Penteleu; cine doresce SUBLIMITATE de căscavalu, se poftescă la magasinul Ghiță Pencu, strada Carol, Nr. 29, București.“

O sublimitate!

ASMODII

Diarul Presa în No. 159, de la 20 ale octombrie pe pagina II, colona IV coprinde după „Monitor“ o rubrică intitulată: „Diverse“ și în parentesă „Timpul“.

Acăstă rubrică trată despre stricăciunile ce s'a ocasionat de ploii prin unele districte. Înainte însă de a adjunge lectorul la aceste scrisori, în capul rubricei se citește următoarele:

„In noaptea de 25 spre 26 Iunie, hoții au căcatu casa D-lui Dumitru Macri din Galați, furându obiecte banii, bijuterii și mai multe lucruri.

„Mesurile cele mai energice său luată pentru descoperirea tuturor fără a aduce nici un rezultat până acum. Acăstă se publică pentru cunoașterea generală.“

Intrebarea ce vădese acum să facă Asmodeu este, de cătu cuvenitul Timpul pusu în parentesă, se raportă și la această diversă, său cu alte vorbe de cătu Presa prin cuvenitul Timpul pusu în capul acestei diverse, n'a voit să înțeleagă că așa e timpul astăzi, adică: ca hoții să calce casele omenilor și să fure, autoritățile se ia cele mai energice măsuri pentru descoperirea lor; aceste măsuri energice se nu aibă nici unu rezultat; eră spre parigoria pă-

gubașilor „se se publice pentru cunoștința generală”!

* * *

— Pentru ce diarală *Armonia* din Roman scrie revistele săle în felulă: „nu te da, nu te lăsa”, său Elio-Beilo?

— Pentru ca se corespundă titlului ce și-a datu.

* * *

In frontispiciul acestui diară se vede scrisu între altele, și următoarele cuvinte: „*Redactorii suntă toti Români*”. Déca toți Români suntă colaboratorii la diarul *Armonia*, atunci, de sigur, că a fost și repaosatul Cristodor de Filip, celu cu semnalele puterilor garanți; atunci negreșit, că este și D. Andrieșescu din Iași, celu cu broșura pentru organizația unea țeri, cu 20,000 de perceptor, 181 mitropolit, și 40 miliarde venită anuală.—

Avis dar abonaților și cititorilor *Armoniei*.

LUCRURI NOSTIME

(Adunate din diverse diare).

Publicațiune. Boereselor din Romania și tutulor damelor din Austro-Ungaria, cari doresc să facă băi în băile lui Ercule din Mehadia, li se face cunoscută modestualminte că, venindu la băi, să se prevăde de acasă cu *rumenele și albele*, căci spăleria mea e forte marginată în spațiu.

Fabricius

farmacistu în Baia lui Ercule.

(Din „*Gura Satului*“ din Arad).

Gelosia. — Unu bărbat, nu multă timpă din diao căsătoriei săle, începuse să presupună că soția-i eșia de acasă mai adeseori, fără ca elu să fie anunțat de capul ei.— Pentru a se convinge de părerile ce născea din gelosie, se decide a căuta međiile posibile spre a-și ajunge scopul; și întăuna din dile spune soției că plecă la teră, pe cându în faptu elu se ascunse în casa vecinului său, de unde urmăriindu pasu cu pasu pe soție, fără ca să-lă vedă, adjunge în urmări în antreul unei case la al 5-lea rând. Nenorocitul bărbat a fost pusă în poziție de a asculta la ușă scena ce era să se întâmpă în interiorul apartamentului; și pe cându frigurile gelosiei să dăduse în fierbință, aude un sgomot: *Tă-am spusă că trebuie să te desbraci.* Cum! dise soția: *rășinea mă opresce de a-ți satisface cererea;* Déca nu voesci, renunță atunci de la dorințele tale. — Soția în fine, se otărăse și se desbrăcase. Bărbatul perdu răbdarea de la o vreme și cându nu mai audia nimic vorbinduse, sfotă ușa apartamentului, unde găsi pe soția sa în pelea gălă, și pe o babă bătrână sădend pe o sofa; ambele de odată se prosternară la picioarele lui. „Ertă-mă dragă, értă-mă amicul meu bătrâna pe care o vedi trebuie să-mă arate pe dracu, și pentru acesta mă găsescu în aşa poziție. — „Ah! replică bărbatul, trăcă asta pentru dracul; credem că le voi găsi mai reu.“

(Din *Secoulul din Iassi*).

Trei amici buni. Soldați germani, care se re-intorcă din Franța, povestesc mai multe anecdotă între altele și următoarea: Nu departe de Gravelotte se vedea unu mormant de noștăpată, pe a cărui cruce era următoarea inscripție: „Aici dacă trei amici buni!“ După bătălia cumplită dată în acestu locu trebuia să săpa o grăpă mai mare pentru cei căduți, și germanii aleaseră spre acestu scopu a nume locul în care se afla nouă mormantă. Săparea se începu numai de cătu. Dar ce mare fu mirarea germanilor, cându în locu de trei soldați francezi, găsiră în mormantă trei buți de vinu francez, pe cari proprietarul lor voi a le săpa prin acestu modu ingeniosu!

(Din *Familia*, din Pesta).

Domnului I. I.

Unu bătrână să satirese
Păltă bătrână, nu este greu;
Nu-ă greu să copiese
Cine-va portretul său!

GHEȚEUTU.

(Din *Secoulul din Iași*).

PROPUTERE

Pentru îmbunătățirea serviciului de pensiuni.

Domnului Ministrul de Finance.

Este mai multă timpă de cându să a înființat casa pensiunilor și suntă mai multe comitete cari său schimbă succesiiv, fără ca prin acesta nuoa organizare și prin aceste preschimbări de administrație, se se fi putută îmbunătății acelu serviciu.

Pensionarii saferă, neputându să-și prumescă pensiunele de cătu la 5 și 10 luni odată, și și atunci, numai pe căte-o lună; altu-felu déca voescu se-și ia pensiunea regulată pe fie care lună trebuie să plătescă la samsarii ovrei sădămintă de 20 și 30 la sută.

Sub-semnatul ca omu mai competente în Finance de cătu D. Lambru-Golescu și de cătu redactorul Orientului, studiind de aproape și cu maturitate acăstă stare de jale a casii pensiunilor respectuosu aduce la cunoscută D-ei vostre următoarea propunere de îndreptare:

I. Membrii comitetului de pensiuni se fie numiți de adăi înainte dintre samsarii jidani cari achită cu prețuri mai scădute bonurile de pensiuni la ușa comitetului.

II. Casierul, Directorul cancelariei și toți impiegații se fie asemenea numiți dintre jidani, după recomandarea comitetului.

III. La Iași comitetul central se aibă o sucursala care se se compue din d. Manolaki Kostaki ca membru de drept și alte două persoane recomandate de d-sa.

IV. Indată ce se vor deschide corporile legiuitoră se li se prezintă o lege excepțională în conformitate cu art. 10 din constituție, pentru admiterea jidaniilor în acestu serviciu; éru pînă atunci acestu funcționari se se numește provizoriu, cerânduse unu bilu de indemnitate, luându-se de temei precedentele că au mai fostu în funcțiile Statului și alti ovrei și anca chiaru în Ministerul de finance, cu plată de unu napoleon pe di și credū că or mai fi și astădi mulți alti prin diferitele servicii ale Statului.

Odată acăstă cancelarie regulată astu-felu, fișă sigură, d-le ministru, că se va găsi în stare se respondă pensiunile celor în suferință

cu multă esactitate și cu multă mai scădămintă de cătu se plătesc astădi usurărilor jidani.

Neavându cu tōte acestea pretențione că am descoperită pétra filosofală, său că am inventat praful de pușcă, primii, vă rogă, d-nule ministru, încredințarea prea osebită mele consideraționă, dar dați-mi voe de a mă hrăni cu speranță că prin propunerea mea să ar putea aduce o mare ușurare văduvelou, orfanilor și celor fără mijloce de existență, căci se fie bine înțelesu, că nu vorbescu de cei cari au venituri de miș de galbeni, și primesc și pensiuni de miș de leu.

Fleoncanéu,

Doctor în științele administrative, financiale și politice.

SPRE SCIINTA.

Cu numărul 19 s'a supratu trimiterea diarulu tutelor acelor abonați cari nu au respunsu nică păna adă costul abonamentelelor, și ale căror nume vomu începe să le publica treptat în numerile viitoare.

Déca și acei abonați cari au plătitu abonamentele, dăr cari le-ău espirat, nu le voru re-înnoi păna în 10 dile, trimițându și banii, le vomu suprima foia și d-lor.

Sa supratu asemenea trimiterea foiei tutelor acelor corespondenți cari li se dedea gratisu cu condiție ca se ne făca abonați, și nu ne-a făcutu nică unul păna adă.

Sa supratu anca trimiterea foiei tutelor diarelor cari esu său ni se trimiță neregulat.

Abonamentele de adă înainte se facă: începându numai cu No. 1, 13, 26 și 39. Nică o cerere de abonamentu nu se mai ține în séma de adă înainte, déca nu este însoțită și de banii.

La diare nu trebuie se se dea pe creditu ca la băcănie.

La băcănie se pote trage dobândă înainte de la darea cu deștul la cătaru.

La diare însă se perde și capitalul, cându parola de onore a fie-cărui abonat va adjunge a nu prețui mai multă de cătu parola de onore din concesiunea Strusberg.

Cu acăstă ocasiune rugăm și pe acei domni cărora li său trimisă liste de abonamente, și foii spre desfacere cu numerul, ca se nă trimiță său banii, său să ne înapoiește listele și foile, déca nu voescu și D-lor să fie trecuți în pomelicul ce avem să facemu în curându.

Girante respundetor, Ghita Popescu.

Tipografia C. A. Rosetti, Strada, Colțel No. 42

VIAȚA SOCIALĂ ÎN BUCUREȘTI.

